

Det, jeg nu vil spørge statsministeren om, er demokratikanonen, som er meget aktuel. Det er en flot bog. Jeg synes, det er fint med en kanon, hvor nogle folk udpeger nogle begivenheder og personer, som man er enige om har været vigtige i forhold til demokratiet og demokratiforståelsen. Men det, der undrer mig, er, hvorfor kanonen ikke indeholder den vigtigste begivenhed, Danmark har oplevet siden anden verdenskrig, nemlig Muhammedtegningerne. Der står i kommissoriet på side 8:

»I denne samling bør inddrages såvel udenlandske som danske og såvel historiske som mere nutidige bidrag.«

Nu siger man, at man ville stoppe ved år 2000, men det står der ikke noget om i kommissoriet. Hvorfor er tegningerne ikke med? Det undrer mig.

Kl. 14:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Statsministeren.

Kl. 14:02

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Må jeg først sige til hr. Naser Khader, at jeg ved indledningen af spørgetimen nævnte en række punkter, som regeringen vil arbejde med, og det er med hensyn til at gøre endnu mere oven i det, der allerede er gjort, når det gælder integration, altså hvordan vi får flere indvandrerkvinder ud på arbejdsmarkedet, hvordan vi forebygger og bekæmper ungdomskriminalitet, og hvordan vi forbedrer den værdibaserede integration, som er det, hr. Naser Khader nu kommer ind på. Og vi er meget åbne over for, at alle kan være med i det arbejde. Så jeg ønsker det bredest mulige flertal bag ved det arbejde. Og en række af de her punkter har vi i øvrigt en aftale med hr. Naser Khaders parti om.

Hvad angår demokratikanonen, har vi fra regeringens side ikke blandet os i, hvordan udvalget, der har stået bag demokratikanonen, har skåret kagen med hensyn til tid. Og det vil sige, at det så er udvalget, der suverænt har besluttet at sætte grænsen ved år 2000, og det betyder selvfølgelig, at der er en række efterfølgende begivenheder, som ikke er kommet med.

Jeg vil godt sige, jeg har forståelse for, at udvalget har valgt at gøre det på den måde, for jeg tror, det er rigtigt at sige, at en række begivenheder skal lidt på afstand, før man helt kan vurdere, hvilken betydning de har for f.eks. folkestyrets udvikling. Men jeg deler hr. Naser Khaders opfattelse af, at selve den problemstilling, der handler om ytringsfriheden, er vigtig og hører

hjemme i sådan en demokratikanon. Derfor ser jeg også med glæde, at sagen om Salman Rushdie fra 1996 er med i bogen om en demokratikanon, og der bliver spørgsmålet om ytringsfrihed behandlet. Så jeg mener, at det tema, som hr. Naser Khader gerne vil have frem, faktisk er med i bogen.

Kl. 14:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Naser Khader.

Kl. 14:04

Naser Khader (NY):
Selvfølgelig skal regeringen ikke blande sig i, hvordan en arbejdsgruppe, den har nedsat, skal arbejde, men jeg ved, at der blandt medlemmerne har været nogle heftige diskussioner om tegningerne, og konfliktskyheden i forhold til tegningerne gjorde, at man så sagde: Vi stopper ved år 2000. Der står nemlig ikke noget om det i kommissoriet. Men regeringen kunne have blandet sig i det. Der står ikke noget om, at man skal stoppe ved år 2000.

Jeg mener, at tegningerne og den konflikt, der fulgte efter, har været den vigtigste begivenhed i Danmark siden anden verdenskrig, og det undrer mig virkelig, at det ikke er nævnt i den her kanon. Så er statsministeren – uden at ville blande sig i deres arbejde – ikke enig med mig i, at det burde have været taget med?

Kl. 14:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Statsministeren.

Kl. 14:05

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Som jeg sagde før, har jeg forståelse for, at udvalget har sat en tidsgrænse ved år 2000, men omvendt vil jeg sige, at hvis udvalget havde valgt en anden afgrænsning, og hvis udvalget havde valgt at tage tegningesagen med, ville jeg heller ikke have protesteret mod det. Jeg mener, at det må være udvalgets afgørelse.

Men det spørgsmål, som hr. Naser Khader nu rejser, synes jeg sætter fingeren på et vigtigt punkt i hele debatten om en sådan demokratikanon, nemlig at den ikke er en endelig facitliste. Der er, og der vil være, tror jeg, forskellige meninger om, hvad der egentlig burde tages med i sådan en demokratikanon. Nu peger hr. Naser Khader på ét punkt, som han synes skulle have været med, og andre vil pege på andre ting, som de synes skulle have været med, og så tjener demokratikanonen netop sit formål, nemlig at så får vi en værdifuld debat om, hvad det egentlig er for begivenheder og filosofiske strømninger,